

оруженіе,“ казалъ той: снелъ отъ себе си шлема, бронѣ-тѣ и меча, и взялъ само палицѣ-тѣ си, турилъ въ овчарскѣ-тѣ си торбичкѣ пять гладкы каманчета, копто набралъ въ потока, и съ прашкѣ въ рѣкѣ излѣзълъ на сръщѣ Голіаѳу.

Голіаѳъ ся явилъ на мѣсто-то, гдѣ щели да ся бѣхтъ; прѣдъ него вѣрвѣлъ оруженосеца-тѣ му. Като видѣлъ Давида, той показалъ камъ него голѣмо прѣзрѣніе. Нѣжна-та младость Давидова и кроткый му видъ никакъ не показвали въ него храбрѣ и силентъ воинѣ.

„Че пєсь ли сѣмъ азъ, та излизашъ сръща мене съ каманіе?“ казалъ Голіаѳъ. „Скоро щѣ дамъ тѣло-то ти на птицы-тѣ небесны и на звѣрове-тѣ земны“.

Давидъ отговорилъ: „ты излизашъ сръща мене со щитъ, мечъ и копіе; а азъ излизамъ противу тебе во имя-то на Господа Саваоѳа, Бога Израилева, Когото ты поносишь. Сега щѣ ты прѣдаде Богъ въ рѣцѣ-тѣ ми. и всичка-та земя ще познае, че той е единъ Господь. Всичкый стоящій тукъ народъ ше бѣде свидѣтель, че Божія-та помощь е посилна отъ мечъ и копіе. Господь ще вы прѣдаде въ рѣцѣ-тѣ ни.“

Раздразненный Филистимлянинъ ся спустижълъ на Давида съ копіе-то си, но Давидъ го прѣдварилъ. Той бѣрзо извадилъ изъ торбѣ-тѣ си камыкъ, турилъ го на прашкѣ-тѣ, хвърлилъ право Голіаѳу въ главѣ-тѣ, уллучилъ въ чело-то му и раздробилъ го. Голіаѳъ паднжълъ на земѣ-тѣ по лице-то си. Давидъ притекълъ, извадилъ му ножа изъ ножницѣ-тѣ, и отсѣкълъ му главѣ-тѣ. Филистимляне-тѣ, като видѣли, че паднжълъ мѣртвѣ найсилныя-тѣ отъ нихъ, обърнжли да бѣгжтъ. Израилтяне-тѣ съ воинскы выкъ гы погнажли, избили, разсѣяли и потѣпкали полкове-тѣ имъ. Всичкыя-тѣ непріятельскый станъ останжълъ въ рѣцѣ-тѣ на побѣдители-тѣ.